

PROJEKT "POLOŽAJ ŽENA U LOKALNOJ POLITICI"

Tajana Amšel Zelenika (Stranka rada i solidarnosti): U našoj stranci nerijetko žene vode glavnu riječ U goričkom Gradskom vijeću znalo je biti problema i zbog dubljeg "virenja u čašicu"/// Mislim da sam se dobro snašla u krugu muških kolega u politici /// Naša stranka ima dva vijećnička mesta i oba su pripala ženama /// Nisam tipičan političar jer ne volim demagogiju, niti priču bez pokrića

Tajana Amšel Zelenika

Tajana Amšel Zelenika zaposlena je u Hrvatskom veterinarskom institutu gdje vodi Centar za peradarstvo. Doktorica je znanosti, a u fokusu njezina rada su virusologija i serologija. Objavila je 65 znanstvenih i stručnih radova, sudjelovala na mnogobojnim domaćim i međunarodnim znanstvenim skupovima. Uz uspješnu znanstvenu karijeru, više od 20 godina bavi se i politikom. Vijećnica je u goričkom Gradskom vijeću, u koje je ušlo 2000., također je bila i vijećnica u Skupštini Zagrebačke županije. Od 2003. do 2005. bila je predsjednica Gradskog vijeća Velike Gorice.

S Tajanom Amšel Zelenikom razgovaramo o položaju žena u lokalnoj politici.

1. Imate uspješnu znanstvenu karijeru na Veterinarskom institutu. Što vas je potaknulo da se uključite u lokalnu politiku?

Moram reći da sam uistinu sretnica u odabiru zanimanja. Naime od malena me vukla želja da budem veterinar, tu sam želju ostvarila i zaposlila se na prekrasnom radnom mjestu na Hrvatskom veterinarskom institutu. Moje profesionalno djelovanje omogućava mi rad sa životinjama i njihovim vlasnicima na terenu, ali i cjeloživotno učenje i znanstveno napredovanje. To je idealan omjer kontakta sa znanosću i praktičnom veterinom. Međutim, uz profesiju koju iznimno volim, ja sam i obiteljski

Privatnost i upotreba kolačića

čovjek. Kao mlada obitelj s dvoje djece doselili smo u Veliku Goricu 1995. godine. S obzirom da nismo imali podršku baka i djedova, a u Velikoj Gorici niti poznanika i prijatelja, susretali smo se s čitavim nizom problema, od nedostatka dnevnog boravka u osnovnoj školi koju su moja djeca prohađala, izrazito prometnih ulica koje su bez semaforske regulacije moja djeca putem do škole morala prelaziti, potom nedostatak mjesta u jaslicama za treće dijete rođeno u Velikoj Gorici, putovanja „sporom linijom“ 268 (jer je brza linija stajala samo na Autobusnom kolodvoru i kod robne kuće) na radno mjesto na koje sam često kasnila jer sam zbog gužve morala propustiti više autobusa i sl. Kao i mnogi drugi htjela sam svojoj djeci omogućiti bavljenje sportom i učenje stranih jezika te smo i tu nailazili na prepreke vezane uz povezanost goričkih kvartova.

Vratim li se sada malo na struku, kao terenski veterinar – peradar obilazila sam peradare na području Velike Gorice od Leknenog Trnja, preko Sopi Bukevske, Orla, Donjeg Podotočja, Vukovine pa sve do Ključić Brda. Tek spoznajom da sva okolna mjesta spadaju u administrativno područje Grada Velike Gorice bila sam nemalo izneneđena slabom komunalnom opremljenošću, slabom prometnom povezanošću, ali i teškoćama s kojima su se susretali moji komitenti koji na tom području žive.

Uz to, doselivši u novi grad u kojem nisam imala prijatelja postojala je želja za socijalizacijom i nalaženjem prilike da sebi i svojoj djeci stvorim ljepše životno okruženje. Upisala sam tada i školu stranih jezika, hodala na aerobik i slično, no u meni je tinjala želja da napravim nešto više za svoju djecu i zajednicu u kojoj živim. Budući se do tada nikada nisam bavila politikom počelo je i moje nećkanje oko upisa u neku političku opciju koja će mi svjetonazorski biti bliska, a bez želje za ulaženjem u neku „veliku političku stranku“ u kojoj bi veliki dio svoga vremena morala žrtvovati na uštrb svoje obitelji. Tako je „grah“ pao na Demokratski centar koji se u tom momentu osnivao.

Pozvana sam na osnivačku skupštinu te sam vrlo brzo nakon upoznavanja s inicijativnim odborom predložena za izbor za članicu Gradskog odbora i tako je sve počelo. Moram reći da sam bila vrlo ugodno iznenađana ljudima koji su tada činili jezgru ove stranke u Velikoj Gorici u prvom redu tadašnjim predsjednikom gosp. Miljenkom Rojcom, potpredsjenikom gosp. Zvonkom Kunićem i tajnikom pokojnim gosp. Franjom Bačurinom kojima dugujem sva znanja u mojim prvim političkim koracima.

2. U goričkoj politici ste od 2000. godine. Gledajući unatrag, primjećujete li kakve razlike u odnosu prema ženama koje se bave politikom? Jesmo li napravili koji korak naprijed?

Kako sam napomenula, po struci sam veterinarska. Znači žena koja je 1987. godine upisala studij veterine, studij koji je u percepciji većine stanovništva bio rezerviran za muškarce. Isto tako ljudi su gledali i na politiku. Međutim smatram da sam se jednako dobro snašla u društvu muških kolega u struci, kao i u krugu muških kolega u politici. Odgajana sam samosvjesno, a kroz školovanje i studij sam naučila boriti se za svoja prava te kako u društvu tako i u politici nikada ljudi nisam djelila prema spolu, dobi ili slično. Za mene je uvijek važilo pitanje jesli li ili nisi čovjek!

Što se stranačkog djelovanja tiče, u gradskom odboru DC-a, ali i sada u gradskom odboru Stranke rada i solidarnosti oduvijek je bio podjednaki broj muškaraca i žena. Na našim sastancima nerijetko žene vode glavnu riječ. Istina predsjednici stranaka su nam uvijek muški, no ne zato jer su jači po spolu, već smo uvijek birali osobu koja je politički najmudrija i najiskusnija, a istodobno nama svima prihvatljiva. U stranci je glavno načelo demokratskog odlučivanja što je i vidljivo kroz izbore i sazive gradskog vijeća u kojem naša stranka uvijek prednjači u broju žena. I sada imamo dva vijećnička mesta i obje su žene.

3. Bili ste i predsjednica goričkog Gradskog vijeća od 2003. do 2005. Kakav je bio odnos kolega vijećnika prema vama? Kako su vas prihvatali?

Predsjednicom Gradskog vijeća izabrana sam u vrlo turbulentnom razdoblju, u vrijeme kada je gradsko vijeće biralo gradonačelnika i kada je isti morao imati podršku. Ostavkom pojedinih članova Poglavarstva i pokušajem promjene vodstva grada u vrijeme gradonačelnika Ivana Šukera, došlo je do preslagivanja na političkoj sceni te je bilo vrlo teško preuzeti odgovornost i rad predsjednika Gradskog vijeća. Bila sam relativno nova na političkoj sceni, nešto manje od dvije godine vijećnica u Gradskom vijeću, u usporedbi s tadašnjim doajenima političke scene poput Ivana Šukera, Vlade Horine, pok. Stjepana Kosa, Ante Šimunovića, pokojnog Krešimira Hubaka i dr. Zahvaljujući velikoj podršci i pomoći mojih tadašnjih stranačkih kolega uspjela sam privesti taj mandat kraju, više ili manje uspješno. Moram napomenuti da osim nekoliko iznimka u Gradskom vijeću koji su zbog osobnog nezadovoljstva ili vlastitih frustracija, a često i zbog dubljeg „virenja u čašicu“ znali biti neugodni, nikada se kao žena nisam osjećala loše ili potcijenjeno. Dapače, uvijek sam osjećala uvažavanje i poštovanje.

Jasno da na stranu treba staviti političko nadmudrivanje ili neslaganje, žustre diskusije i slično. To je u politici normalno i svatko tko se odluči baviti politikom na to mora biti spremna.

Privatnost i upotreba kolačića

4. U Gradskom vijeću ste bili u različitim sazivima. Je li lakše raditi ako ste oporbena ili vladajuća vijećnica?

Ovisi kako doživljavate politiku i rad u Gradskom vijeću. Nisam tipičan političar jer ne volim demagogiju, ali niti priču bez pokrića. Ukoliko želite raditi konstruktivno s ciljem da se problem rješi, neovisno jeste li u vlasti ili oporbi, sva vaša nastojanja ovise o sugovorniku odnosno o izvršnoj vlasti i njihovoj dobroj volji da vašu sugestiju prihvate kao korisnu i dobromanjernu. Kada ste u koaliciji ili programskoj suradnji sa strankama koje čine većinu u Gradskom vijeću nešto je lakše jer sudjelujete u kreaciji mnogih odluka ali i Proračuna te već tijekom koalicijskih dogovara možete svoj program i ideje ugraditi u mnoge akte, jasno kada imate gradonačelnika koji je voljan sa vama surađivati.

U opoziciji se politički rad temelji na raspravama na sjednicama Gradskog vijeća, kroz priopćenja ili tiskovne konferencije koje se na žalost slabije medijski prate.

5. U prošlom sazivu bili ste vijećnica u županijskoj Skupštini. Koliko se glas žena uvažavao?

Prošli saziv županijske skupštine bio je specifičan zbog čitavog niza okolnosti. Naime prvi nešto kraći dio mandata radili smo u tzv. kohabitaciji da bi u drugom dijelu mandata sa HDZ-om i Nezavisnom listom Stjepana Kožića bili u tzv. Programskoj suradnji. Problemi u političkom djelovanju na žalost su se vrtili oko ljudi koji su neiskrenim i nekonistentnim odnosom prema partnerima izigravali sve predhodno postignute dogovore pa i prijedloge bilo mojih stranačkih kolega ili moje vlastite. Na taj način bilo je teško djelovati no ipak smo kao stranka uspjeli dio svog programa koji se odnosio na financiranje školskih udžbenika za osnovnoškolce i novčanu pomoć u iznosu od 1000,00 kuna za svako novorođeno dijete uvrstiti u proračun.

No ukoliko na stranu stavim rad u Županijskoj skupštini, vrlo dobru suradnju imala sam sa stručnim službama Zagrebačke županije, prvenstveno UO za poljoprivredu, ruralni razvitak i šumarstvo.

6. Danas ste u stranci Bandić Milan 365, a prije toga ste bili u Demokratskom centru punih 15 godina. Možete li usporediti položaj žena u te dvije stranke?

Privatnost i upotreba kolačića

Položaj žena u obje stranke bio je sličan. Demokratski centar vodila je žena, a Stranku rada i solidarnosti pokojni Milan Bandić koji je uvijek pazio na zastupljenost spolova i zahtjevao da u stranačkim tijelima, ali i na izbornim listama budu podjednako zastupljene žene i muškarci. Nije to bila samo floskula da se ispuni zakonska norma već su žene dobivale i visoka mjesta na izbornim listama. Moj prelazak iz stranke Demokratskog centra u stranku Bandić Milan 365 – Stranku rada i solidarnosti nije bio vezan uz želju za promjenom političke opcije ili brže napredovanje, već je nakon nasilnog i protustatutarnog gašenja stranke i pokušaja pripajanja Demokratskog centra HDZ-u od strane tadašnje predsjednice nastala potreba da skupina vrijednih, pametnih i poštenih ljudi koje je Stranka u Velikoj Gorici okupila nađe model daljenjeg političkog djelovanja, ideološki neobojenog, s jasnim ciljem za dobrobiti naše zajednice.

Znači jezgru Stranke rada i solidarnosti činili su isti ljudi koji su bili u DC-u, a tijekom djelovanja naš rad su prepoznali i mnogi drugi koji su se naknadno priključili. Danas u našoj stranci imamo podjednaki broj muškaraca i žena.

7. Napreduju li žene u stranačkoj hijerarhiji istom brzinom kao i muškarci ili postoje razlike zasnovane isključivo na spolu?

Ne bih rekla da je napredovanje zasnovano na spolu. Smatram da je puno manje žena zainteresirano za politički rad i angažman, time je i teže biti konkurentan u znanjima i vještinama pa i napredovati u stranačkoj hijerarhiji. Ne ulazim u načela napredovanja u drugim strankama, no u našoj stranci su napredovanja bila uvijek i isključivo vezana uz vlastiti politički angažman, rad i doprinos razvoju stranke. Raspored dužnosti i odgovornosti u upravljanju ustanovama ili trgovačkim poduzećima kroz upravna vijeća ili nadzorne odbore koje smo kao stranka pozicije preuzimali bio je uvjetovan i stupnjem obrazovanja i snalaženja u pojedinim područjima.

8. Goričko Gradsko vijeće nakon lokalnih izbora dobilo je 27 vijećnika, od toga samo pet žena. Kako to komentirate?

Na žalost i na ovo pitanje je teško dati komentar. Svaka stranka odgovorna je za svoje izborne liste na kojima je zakonski propisan odnos prema spolovima. Zašto neke stranke na prolazna mjesta izbornih lista stavljaju samo muškarce, a žene stavljaju na zadnja mjesta kako bi ispunili formu morat ćete pitati te stranke. Gradski odbor moje stranke se nikada nije vodio tim načelom. Ove godine izašli smo na izbore u koaliciji, te smo na koalicijskoj listi dobili tri mesta od kojih je jedno mjesto pripalo muškarцу, a na ostala dva mesta bile su žene.

Generalno mislim da bi stranke trebale stavljati obrazovane, poštene i vrijedne ljude koji imaju podršku lokalne zajednice i čije je političko djelovanje usmjereno za dobrobit sviju, a ne postizanje vlastite promidžbe bez obzira o kojem se spolu radi.

9. Postoji li razlika između desnih, lijevih i stranaka centra u odnosu prema ženama članicama u Velikoj Gorici?

Ako i postoji, ja tu razliku ne primjećujem. Surađivala sam sa gotovo svim strankama u Velikoj Gorici i nikada nisma primjetila razliku u ophođenju prema ženama. Štoviše, većinu akcija i programa na svojim leđima iznesu žene jer su kreativnije i organizirane (hahaha), no bez muške podrške to bi bilo teško.

10. Ako pogledamo press konferencije lokalnih stranaka rijetko na njima govore žene. Koliko se glas žena može čuti u lokalnoj politici?

Ovisno što govorite i tko govoriti. Glas žena čuo bi se možda i više kada bi mediji jednaku pažnju posvećivali prijenosu tiskovnih konferencija svih stranaka. Međutim puno većim problemom u politici, od problema zapostavljanja prema spolu, primjećujem u uplitanju medija u političke kampanje gdje nerijetko mediji proglose svoje favorite te medijskim pristupom učine kampanje za manje stranke koje ne favoriziraju, nedostupnima. To je jasno vidljivo na proteklim parlamentarnim, ali i lokalnim izborima, naročito u Gradu Zagrebu!

11. Jeste li ikada doživjeli diskriminaciju od stranačkih i političkih kolega samo zato jer ste žena? Ako jeste, kako ste se nosili s takvim situacijama?

Ne, baš nikada nisam doživjela ništa slično niti u profesionalnom niti u političkom životu.

12. Hoće li žena, po vašem mišljenju, prije postati predsjednica SAD-a ili gradonačelnica Veline Gorice?

U Hrvatskoj je i predsjednica i pemijerka bila žena. Ne vidim nikakvu zapreku da i na čelo Grada Veline Gorice dođe žena, no samo ako svojim kompetencijama, vještinama i znanjem to zavrijedi, dobije, odnosno kupi, dovoljno medijskog prostora, a birači to prepoznaju i – nagrade. No isto to vrijedi i za muškarce!

Tekst je objavljen u sklopu Programa ugavaranja novinarskih radova u elektroničkim publikacijama Agencije za elektroničke medije.

Poveži se sa [f](#)

Budite prvi koji će komentirati!

B I U S ≡ ≡ „ „ </> ⌂ { } [+]

0 KOMENTARI

ZANIMAT ĆE VAS I OVO